

ЛАГЕР ИЛИ НЕ

Продължава от стр. 1
Отборите получават карта на местността, където са скрити различни постове. При всеки пост те решават задача и извличат някаква поука. Поради тригодишния глад по времето на пророк Илия най-малките – от 7 до 12-годишни – трябваше да търсят храна – понякога намираха вкусни лакомства, понякога не намираха нищо, за да се научат на търпение, а понякога попадаха на скрита Библия, за да не забравят за духовната храна.

Работата на ръководителя не свършва с вечерния огън и веселата част, а с успокояването и на последното дете, което все още се върти в леглото и коментира преживяното.

"Аниматорите са не само организатори на забавленията, а и самата им душа" – продължава коментарът на Катя Атанасова. Личните ми наблюдения са, че иначе сериозните пастори и проповедници се вживяват

толкова в това, което правят, сякаш самите те са деца и играят за свое удоволствие. "Да, така е – потвърди Венци Панайотов, ръководител на Младежкия отдел и директор на Теологичния колеж, – иначе не би се получило нищо. Децата и юношите са различни, едни са позатворени, други попалави, трябва да умееш да поднесеш играта и поуката на всички, а между 16 и 20-годишните са на най-трудната възраст."

Освен сложната комбинация от артистични заложби, гъвкавост, организаторски умения и комбинативност, ръководителите носят и голяма отговорност. Понякога балансът между играта и сериозната ѝ цел е много труден. По време на една игра Христо Станев, в "ролята" на ламя, дисквалифицира отбор за непристойно държание. "Децата от отбора трябваше да се вживяват в образите на тримата братя и да вземат златната ябълка от ламята – разказва Христо. – Постепенно възбудата им нарастваше и към края, вместо да чуят поуката, те, радостни от завоеванието, развалиха кълбото, представляващо златната ябълка и костюма ми. Трябваше да реагирам бързо и ефективно. Наистина приложих строга мярка, лицата им веднага посърнаха. Но след известен размисъл дойдох и се извиниха за държанието си."

Най-голямата им отговорност обаче касае живота на присъстващите. Досега не е имало по-тежка злополука с дете от счупване на ръка. Но всички

Корrado Коци извършва кръщение в края на изследователския лагер

По време на обучението за ръководители

Понякога задачите за решаване се оказват трудни

ки почувствахме тежестта на отговорността по повод случая с нашия колега от редакционния екип Сашо Филипов, който пострадале при прибирането на оборудването. "За догодина ще трябва да подобрим условията на работа на поддържащия екип – каза Венци Панайотов, – макар че това е доста сложно технически."

Ръководителите аниматори не могат да се справят сами, те организират и обучават екипи от всяка църква. Заплатата на такъв опитен ръководител

1500 евра

Така е в хотелите и лунапарковете, разбира се. В църквата те получават щатната си заплата като пастори или нищо – ако са от помощниците. Даром са приели, даром дават. Прекарват голяма част от лятото по лагери и обучения, а на море със семействата си ходят в края на

сезона. "Посветили сме се на една цел – каза Искра Томанова, ръководител на отдел "Детско служене", – а част от нея е да подготвяме младите хора, те са бъдещето на църквата."

Така смята и Гари Суонсън, дългогодишен редактор на младежкото списание "Лисън", на младежките съботноучилищни уроци, а сега директор на Отдела за съботно училище към Генералната конференция. След лагерите той посети България по повод няколкодневно обучение на ръководители на младежки съботноучилищни групи.

"Едно от нещата, които най-много харесах в адвентната църква в България, е това, че се обръща внимание на младите хора и техните възможности за работа в Божието дело – сподели той за вестник "Християнска мисъл". – Като църква се опитваме да им осигурим всички източници за тяхното из-

растване в Божията благодат и материали, с които да ги улесним да споделят вярата си. Ако успеем, това ще донесе голяма полза за бъдещето на църквата в България."

Гари Суонсън сподели, че ние сме една от малкото адвентни църкви в света, които полагат усилия да преведат младежките уроци на собствения си език. "Мога само да ви приветствам за това и да ви окуража да продължавате по този начин" – добави той.

Фактически работата с деца и младежи е една от най-добре развиващите се дейности в църквата ни. "През 1997 г. имаше аниматорски съвет начело с Христо Станев, участваше и Еди Кешишян – споделя Венци Панайотов. – Хората бяха амбицирани и когато станях младежки ръководител, се опрях на този съвет." Друга причина за доброто развитие е помощта от страна на дивизията в лицето на Корrado Коци. Той вече е идвал у нас 7-8 пъти със свежите си идеи и подкрепа. Освен това всяка година се провежда обучение на ръководители. Проблем при него е по-голямото текучество на водачи в местната църква. "През този мандат за областни младежки ръководители бяха избрани подходящи хора и работата потръгна добре" – каза Венци Панайотов. Това са пастор Димитър Митев, проповедникът Стефан Стефанов, Петя Гоцева. В младежкия съвет са още Емил Кънев и Любомир Василев.

1 àèçáàèî à ì èàààèèòà àà ìîðàñî

и един ден да станат водачи и важни действащи сили в обществото. Ако искаме да ги имаме и в църквата, трябва да се погрижим за тях, докато са още деца.

Когато Исус каза на учениците Си да оставят децата да дойдат при Него, Той говореше на всички Свои последователи, на служителите в църквата, проповедниците и всички християни. Исус привлича децата и ни моли: "Оставете ги да дойдат." Той сякаш ни казва: "Те ще дойдат, ако не ги изгоните!"

Радостно е, че в нашите църкви все повече разбираме това.

Няколко идеи за незабавно осъществяване

Задайте важните въпроси:

- ✓ Защо съботното училище за възрастни взема най-добрите учители?
- ✓ Защо даваме на децата старото оборудване, от което възрастните не се нуждаят?
- ✓ Защо избираме ръководители (за децата от различни възрасти) и не им осигуряваме подходящо обучение?
- ✓ Защо църквите строят големи и удобни стаи за възрастните, а тези за децата са малки и неудобни?
- ✓ Защо пренебрегваме децата, когато търсим участници за важни събрания?

Честният анализ на тези въпроси трябва да ни доведе до извода, че е необходимо да подредим своите приоритети в полза на децата. Много лесно можем да изпадне в положението на Исусовите ученици. По един или друг начин сме склонни да отпратим малките, защото умовете ни са заети с по-важни неща.

Ако искате да посрещнете нуждите на децата в нашите църкви, следващите идеи могат да ви послужат като

едно добро начало:

✓ Намерете начин да направите църквата (като място) атрактивна и безопасна за децата. Погрижете се за удобството им. Вижте дали нещата са направени според детското мислене. Мястото, което приготвяме за своите събрания, ще ни помогне да уловим детското внимание и да водим детското внимание в желаната от нас посока, така ще можем да общуваме по-лесно.

✓ Накарайте децата да се чувстват добре дошли. Помолете възрастните да ги поздравяват, докато църквата пее или се събират доброволните дарения, или когато пристигат в църквата.

✓ Планирайте участия на децата в богослуженията. Така те се учат най-добре. Не можем да очакваме да са радостни, ако само стоят и гледат какво става около тях. Нуждаят се от различни дейности. Позволявайте им да участват като четци, разпоредители, да поздравяват или посрещат хората и по всеки друг, подходящ за възрастта им начин.

✓ Направете сервизните помещения удобни за тях. Поставете кранче за пиене на вода по-ниско, за да могат да го ползват сами, или поставете стол, с помощта на който да могат да го достигнат.

✓ Пейте песни, чийто мелодии са лесни, а думите им – подходящи за децата. Поканете ги до амвона за молитва специално за тях. Намерете им занимания, вместо да изисквате тишина и неподвижност.

✓ Запомнете, че децата слушат по време на проповед. Така че поддържайте вниманието им с въпроси, показвайте картинки, разказвайте истории и използвайте интересни истории. Не забравяйте силата на цветовете, движението и песните. Окуражавайте ги да задават своите въпроси или да дават предложения. Отделете време, за да им отговорите и да им благодарите за участието.

Задачата на всички ни е да помогнем на децата да развият една дългосрочна и дълбока духовност и взаимоотношения на любов с Бога и църквата. Ние искаме да накараме това поколение да се почувства част от Божието царство, да усети тази църква като своя, място, където да идва с желание, любов и радост.

**Превод от английски Еми Станева
Агентура Христо Станев**

Ръководител, преоблечен като олицетворение на лошите характерови качества, поучава децата.